

„Vaše Excellence asi ví, že jsem hlavním dodavatelem zdejší posádky i tohoto ja-menu,“ upřesňoval obchodník. „Jestli budu nadále přicházet o smlouvy, obávám se, že naši slavní vojáci a naši skvělí mandaríni už se s levným oblékáním nebudou moct spoléhat na mě.“

Soudce Ti začínala ta příchuť nadutosti, ne-li vydírání, již se jeho promluva vyznačovala, rozčilovat. To vysocí úředníci jako on sám zabezpečovali chod země, ne dodavatelé vlněných kalhot.

„Vidím, že jde o soukromý spor,“ odvětil suše. „Věřte, že jen s politováním se ja-men bude muset zásobovat u vašich konkurentů.“

Sun Li-pen přijal tu poznámku jako profesionální nákupčí, který už prošel mnoha dražbami.

„To jistě, ale od nich nedostanete tu výraznou slevu, kterou jsem vám ochoten poskytnout já,“ odpověděl s přivřenými očima, jako kočka, která čeká, jestli myš vyleze z díry.

Ten chlap uměl zasáhnout správce administrativy s věčně prázdnými truhlicemi přímo do srdce. Tím spíš, že služební postup soudců závisel na jejich obratnosti v plnění těch truhel penězi.

„Mojí pobočníci a já jsme tady, abychom usnadňovali počestným poddaným Jeho Veličenstva život,“ opáčil Ti, než osobně znovu obsloužil budoucího dodavatele svého zimního vybavení. „Máte ponětí, kdo by tím viníkem mohl být?“

Podle mistra Suna mohli prozrazovat jeho obchodní záměry konkurenci jen čtyři členové jeho domácnosti.

Ostatní zaměstnanci, řemeslníci, strážé, vrátní, obchodní zástupci stále na cestách, zastávali velice podřadná místa. Většina z nich neuměla ani číst, dalo by jim pořádnou práci rozluštit, co stálo na jeho sveticích s účetnictvím a s korespondencí. Neúčastnili se důležitých porad a dostávali jen jednoduché rozkazy týkající se přímo tkaní nebo odnášení balíků vlny. Ale přesto už několik měsíců dostávali pastýři zpoza Velké zdi od konkurence nabídky částek o něco vyšší, než nabízel on!

„V tom případě,“ řekl Ti, „vidím snadný a jistý způsob, jak viníka odhalit. Oznamte, že do města právě přijel jeden Tangut, aby tu prodal svou vlnu, uveďte každému z těch podezřelých jinou sumu a uvidíme, kolik tomu barbarovi vaši konkurenti nabídnou. Částka nejbližší jedné z těch čtyř číslic nám ukáže jméno toho zrádce.“

Třebaže to byla důvtipná myšlenka, na tváři mistra Suna se neobjevil žádný záblesk naděje.

„Byl by to dokonalý plán, vznešený soudce, ale bohužel se už dvacet dní žádný chovatel koz v karavanseráji neobjevil.“

„O to se nestarejte. Nařídím jednomu ze svých mužů, aby se za toho barbara ze stepí vydával. Na vás bude jen předstírat, že jste s ním vstoupil do tajného jednání. Udělejte to, jak jsem řekl, a za dva dny budete znát jméno zrádce, který vám kazí spánek.“

Když Ti usoudil, že se mu od Sun Li-pena dostalo dost díky a poklon, vstal, aby rozhovor ukončil. Důmyslnost tchangských úřadů měla znovu prokázat svou nadřazenost nad nízkými pudry chamtivých prospěchářů.